

OLJKA

Občasnik Oljka | številka 1/18 | oktober 2018

Veliki intervju:
Predstavitev
predsednika Oljke,
Valter Krmac

Valter Krmac

Rojen: leta 1961 v Kopru

Stan: poročen

Otroci: sin

Izobrazba: letalski ing.-profesionalni pilot

Delovne izkušnje: Adria Airways, Air Malta, Kmk box

Domača žival: pes

Jed: testenine

Pijača: vino

Šport: vsi, ki so povezani s kolesi

Potovanje: avanture

Glasba: vsa, odvisno od razpoloženja

Knjiga: Šavrinke od Marjana Tomšiča

Hobi: odkrivanje Istre z biciklom

Veliki intervju: Predstavitev predsednika Oljke, **Valter Krmac**

Oljka, stranka Slovenske Istre, je bila ustanovljena leta 2006. Do sedaj je imela dva predsednika. Po dveh mandatih je krmilo stranke prevzel Valter Krmac.

Gospod Krmac, nekateri vas poznajo, a širša javnost verjetno ne najbolj. Se nam lahko predstavite? Kdo je predsednik Oljke? Kdo je Valter Krmac?

Valter Krmac sem sin Mirande in Rinota, Istranov, on je Čenturc in ona Grintožanka. Z ženo Lučano sva poročena 34 let in imava krasnega sina Marka. Sem tudi že nono, na kar sem zelo ponosen.

Rojen sem bil v Kopru, šolo sem obiskoval v Šmarjah. Nisem bil med najboljšimi učenci, zato pa vedno v zlati sredini. Že od malih nog sem si želel biti drugačen od vrstnikov. Najprej sem želel postati železničar oz. strojevodja. Kasneje me je oče prepričeval, naj postanem mornar in potem kapitan. Od nekdanj me je vlekel v svet. V petem razredu osnovne šole pa sem si želel postati pilot in ta želja me je spremljala vso mladost. In takrat, v tistih časih, ni bilo enostavno postati pilot kmečkemu fantu iz Šmarrij. Tu ni bilo tradicije letenja, nismo imeli letališča, a sem vseeno na vsak način želel postati pilot. Kolega Zoki, ki je bil že v šoli za vojaškega pilota v Mostarju, mi je nakazal pot za uresničitev ideje. Na žalost sem že na prvi preizkušnji „padel“. V Beogradu na zdravniškem pregledu so

me zavrnilo zaradi manjše pomanjkljivosti, ki sem jo kasneje pri drugem zdravniškem pregledu odpravil.

Po vrnitvi sem razmišljal o pomorski šoli, vendar so se starši takrat ločevali, mati pa se je bala, da me ne bo več domov, če grem med mornarje. Zato sem se na predlog žlahte nazadnje odločil za ekonomsko šolo. Po srednji šoli sem se vpisal na strojno fakulteto, smer letalstvo, in postal druga generacija te smeri v Sloveniji. Po končanem študiju sem se šolal za pilota pri Adrii Airways, ki je takrat iskala pilote, in se tam tudi zaposlil. Pilotiral sem potniška letala DC9 in Airbus A320 na relacijah po Evropskem nebu in Bližnjem Vzhodu.

Pilotiral sem potniška letala DC9 in Airbus A320 po Evropskem nebu in Bližnjem Vzhodu.

Po osamosvojitvi Slovenije se je potniški promet korenito zmanjšal, tudi letalski, saj so se turistični tokovi usmerili drugam. Tako se je tudi moja zgodba na Adriji Airways končala in odločil sem se poiskati priložnost v tujini. Po Malti, ki ni bila najprimernejša za življenje,

sem si želel oditi v Kostariko, vendar je življenje izbralo drugo pot. Vrnil sem se v Slovenijo in se podal v poslovne vode. Začel sem s prodajo avtomobilov, ki je bil posel stotletja, vendar kratkega diha. Zatem sem se lotil izdelovanja embalaže, kar še danes počnem.

Biti pilot potniškega letala ni ravno vsakdanji poklic.

Res je! Gre za izjemno zanimivo, a hkrati tudi odgovorno delo. Letalo je kompleksen stroj, ki mora delovati v različnih vremenskih razmerah in na višini. Ni mogoče povleči ročne in razmisliti, kaj bomo. Zato imata kapetan in kopilot veliko odgovornost, da potnike pripeljeta varno na destinacijo. Odgovornost je velika, saj vam ljudje zaupajo svoja življenja. Kljub izjemni tehniki se lahko zgodi tudi najhujše in po navadi je odločujoč prav človeški faktor.

Odgovornost oziroma skrb za ljudi me spremlja že vse življenje. Mislim, da je to tudi moje glavno poslanstvo. Zdaj sem sicer »prizemljen«, a moje poslanstvo ostaja: danes skrbim za zaposlene v svojem podjetju.

Vaši prijatelji vas od nekdaj kličejo pilot? Drži?

Res je (smeh). Verjetno zato, ker je bila to moja želja iz otroških let. Navsezadnje pravimo, da poletimo novim uspehom naproti, kar velja zame tako v poslovnem kot zasebnem okolju.

Odgovornost je velika, saj vam ljudje zaupajo svoja življenja.

Leta 1996 ste soustanovili podjetje K.M.K. Box v Izoli. Kako ste začeli?

Začetki so bili zelo pogumni, a hkrati pogubni. Po prvih šestih mesecih izdelovanja embalaže s klasičnim kartonom smo morali to dejavnost opustiti. Vzrokov je bilo več. A se je kljub slabemu začetku pokazala nova poslovna priložnost, in sicer izdelovanje hrbitšč za hladilnike Gorenje. Pri nakupu prvih strojev za izsekovanje smo spoznali proizvajalca plošč iz valovitega polipropilena, ki je bil takrat nov produkt na evropskem tržišču. Po uspešnih testiranjih in pogajanjih smo postali dobavitelji hrbitšč za Gorenje. In zanje delali, dokler niso preselili dela proizvodnje v Srbijo. Kljub temu se je naše podjetje še naprej razvijalo, pridobivalo nove pomembne kupce, raslo in zaposlovalo. Resda smo začeli klavrno, nadaljevali pa zelo uspešno.

Kaj so največje vrednote v podjetju?

Največja vrednota je spoštovanje dela. Zelo sem zadovoljen, da se ne sramujem niti pometati niti voziti viličarja in obenem opravljati delo direktorja. Od svojih sodelav-

cev pričakujem, da jih, podobno kot mene, ni sram prijeti za katerokoli delo, in taki imajo velike možnosti, da napredujejo. Napredovanja niso omejena z izobrazbo. V podjetju stremimo k temu, da smo vsi skupaj velika zmagovalna ekipa.

V letu 2017 je vaše podjetje doživelo pomembno prelomnico. Kaj se je zgodilo?

Podjetje se je v vseh teh letih lepo razvijalo; beležimo povprečno letno rast med 10 do 15 odstotki. Iz dobavitelja hrbitišč za hladilnike smo postali zelo pomemben dobavitelj embalaže iz polipropilena, ki je bila novost na slovenskem trgu. Iz nekdanjih prostorov Stekla Izola smo razširili proizvodnjo v novo halo, ki je postala zaradi povečanja obsega proizvodnje pretesna. Misel na širitev je vodila tudi do možnosti za preselitev proizvodnje na tuje, a se je po naključju pokazala nova priložnost. DUTB je prodajala nekdanje prostore tovarne Inde. Bili smo uspešni ponudnik in uspeli z nakupom.

Zakaj ste se odločili za selitev v Koper?

Lokacija, kjer stoji Inde, je zelo ugodna tako prostorsko kot prometno. V prostorih se je v preteklosti odvijala proizvodna dejavnost (enaka panožna klasifikacija), tako da smo bili favorizirani tudi glede potrebne dokumentacije. V neposredni bližini je avtocesta, pomembna za dos-

top tovarnjakov. Našo proizvodnjo smo uspeli zelo dobro umestiti v obstoječe objekte. Seveda sta bila potrebna temeljita prenova, saj so bili objekti izropani vsega, kar se je dalo prodati, in čiščenje, ker je bilo vse skupaj eno veliko smetišče. Poleg tega sem si kot domačin želel poslovati v svoji občini.

Kako to, da ste izbrali ravno stare in odslužene prostore nekdanjega Inde?

To je slučaj ali pa usoda. Inde nam je bil zanimiv že dolgo, vendar je bila cena nedosegljiva. Potem pa sem nekega dne ob brskanju po računalniku zasledil, da DUTB oglašuje prodajo na spletu po ugodnejši ceni in poslal sem povpraševanje. Ob pravem trenutku na pravem mestu. Brez tega je težko uspeli v poslovnem svetu in v življenju. Trudim se biti korekten in držim se načela, da ne delam slabega drugim, česar si sam ne želim, da drugi počenjajo meni. Zelo preprosta filozofija, vendar težko razumljiva v času, ko je napuh vrlina in ne greh. Ogledal sem si prostore, ugotovil, da so ravno dovolj veliki za povečanje proizvodnje in zagotavljanje boljših pogojev poslovanja.

V podjetju stremimo k temu, da smo vsi skupaj velika zmagovalna ekipa.

Ob prevzemu prostorov ste imeli težave s skvoterji. Kako ste jih reševali?

Ko sem kupil nekdanji Inde, nisem poznal težav s skvoterji. Odgovorni ljudje, ki so imeli nalogo, da zaščitijo lastnino, niso opravili svoje naloge. Tukaj mislim na stečajnega upravitelja in kasneje družbo DUTB. Prepuščen sem bil samemu sebi in izbral sem pot dialoga. Zadevo smo na miren način pripeljali do dogovora o izpraznitvi prostorov. Treba je razumeti, da podjetje potrebuje prostore za svoje dejavnosti, kar pa je v nasprotju s skvoterskim programom. Na isti lokaciji nismo bili kompatibilni.

Omenili ste, da so bili prostori ob prevzemu v zelo klavnem stanju ...

To je težko opisati, še težje verjeti. Tako rekoč bi lahko rekli, da je bilo smetišče, saj smo odpeljali več kot deset tovornjakov smeti. Mladi so se po svojih močeh trudili sebi urediti prostor, vendar si družba ne bi smela dovoliti, da je mladina izpostavljena nevarnostim, ki so bile prisotne na objektih Inde. Resno vprašanje, ki sem si ga zastavil, je odgovornost ustreznih organov in služb ter zakaj ni nihče ukrepal. Upam si trditi, da so bili prostori nevarni za bivanje. Mladina mora imeti bistveno bolj primerne prostore, kot je bil zapuščen in zanemarjen Inde.

Kaj nameravate z novimi prostori?

V prostore smo preselili našo proizvodnjo in pisarne iz Izole. Tu bo poslovanje veliko lažje, saj bomo imeli bistveno več površine. Naša osnovna dejavnost ostaja proizvodnja embalaže iz valovitega polipropilena, trgovsko ime Kartonplast.

Mogoče par besed o samem materialu. Polipropilen je poliolefinski polimer, ki ga je leta 1954 odkril italijanski znanstvenik Giulio Natta, dobitnik Nobelove nagrade za kemijo iz leta 1963.

Valoviti polipropilen je higienska in okolju prijazna alternativa tradicionalnim materialom, kot sta karton in les, ki se tradicionalno uporabljata za pakiranje. Naša proizvodnja je čista. Material lahko 100-odstotno recikliramo, »reciklat« pa lahko ponovno uporabimo pri izdelavi novih plošč oziroma novih izdelkov, kar pomeni manj odpadkov in manj onesnaženja. V podjetju se zavedamo, da reciklaža ni le proces, je naložba za čistejšo prihodnost.

V naših proizvodnih prostorih poteka preoblikovanje plošč v embalažo, predvsem transportno. V pretežni meri za avtomobilsko industrijo. Prisotni smo

na slovenskem trgu. Približno 60 odstotkov pa izvažamo na evropski trg. V podjetju imamo svoj lastni razvoj, ki je ključ do prave rešitve pri načrtovanju embalaže. Našega uporabnika embalaže želimo razbremeniti skrbi za kakovostno, funkcionalno in cenovno sprejemljivo embalažo. To je naše poslanstvo!

Mladina mora imeti bistveno bolj primerne prostore, kot je bil zapuščen in zanemarjen Inde.

Koliko ljudi zaposlujete? Kako je za njih poskrbljeno?

Danes zaposlujemo 60 ljudi in približno 25 študentov, pri čemer se število zaposlenih iz leta v leto povečuje. Do zaposlenih se trudimo biti odgovorni delodajalci, zagotovo pa je še manevrskega prostora za izboljšanje delavskih pogojev, saj nam

ni vseeno, kako se zaposleni počutijo. O tem govori tudi dejstvo, da smo v postopku pridobitve certifikata Zdravju prijazno podjetje. Certifikat zagotavlja pozitivne učinke v poklicnem in zasebnem življenju ter odraža konkurenčne prednosti s pozitivnimi ekonomskimi učinki za podjetje ter dolgoročne učinke za družbo z namenom ohranjanja ter krepitve telesnega in duševnega zdravja zaposlenih. Ko

Naša proizvodnja je čista. Material lahko 100-odstotno recikliramo.

pridobimo certifikat, bomo s tem pridobili kakovostno orodje za izvajanje aktivnosti, povezanih s celostno skrbjo za zdravje na delovnem mestu. Kot direktor sem odgovoren za svoje zaposlene, tako kot sem bil odgovoren za svoje potnike, ko sem pilotiral potniško letalo.

Zaposleni pravijo, da niste klasičen direktor oz. lastnik podjetja, da se večkrat vključite v proizvodni proces, vozite viličarja, pakirate ... Ali to drži?

Drži. To mi je v veliko veselje. Zelo rad delam vsa dela v podjetju, od pometanja, čiščenja, do drugih del v proizvodnji. Na direktorsko mesto ne gledam kot na mesto, ki ga nekdo zaseda, da drugim narekuje, kaj morajo delati. Po mojem mnenju je direktor kot trener, ki mora znati motivirati ekipo, da zmaguje. Direktor mora ustvariti timski duh in pripadnost firmi, ki sta ključni za razvoj podjetja. Denarno nadomestilo (plača) veliko pomeni, vendar ni ključno za dobro počutje zaposlenih. Dodal bi, da je moja osnovna plača najnižja v podjetju, saj ne želim obremenjevati svojega podjetja s previsokimi dajatvami. Menim, da sta moja plača in nagrada povezani z uspehom družbe. Ker verjamem v svoje sodelavce, v svojo ekipo, vem, da smo sposobni ustvarjati dobiček, iz njega pa izvira moja nagrada.

Smo v postopku pridobitve certifikata Zdravju prijazno podjetje.

Kako vidite vaše podjetje v prihodnosti?

Naše podjetje je družinsko podjetje. Nasledil me bo moj sin Marko, ki že od začetka svoje delovne kariere dela v podjetju. Podjetje pozna enako dobro kot jaz. Je pa pomembno, da napak, ki sem jih sam naredil, ne ponavlja. To je tudi ena izmed prednosti družinskih podjetij. Verjamem, da bo znal izkoristiti priložnost in nadaljeval uspešno zgodbo.

Po moje je direktor kot trener, ki mora znati motivirati ekipo, da zmaguje.

In kaj počne Valter Krmac, ko ni v podjetju?

Veseli me druženje ob dobri kuhinji, verjetno se to tudi vidi (smeh). Sem pristaš zdrave in lokalno pridelane hrane, zato v drugih okoljih in kulturah zmeraj poskušam lokalne specialitete. Tudi sam gojim oljke in vinske trte, izključno za družinsko porabo. Veseli me tudi vrtničarstvo po Holzerjevi metodi pridelovanja hrane. Skratka vse, kar me povezuje z naravo, me osrečuje. Človek ne sme izgubiti stika z naravo, predvsem pa mora naravo spoštovati kot svojo mater. To v nekem smislu tudi je, zato spoštljivo do narave! Zelo rad kolesarim, čeravno to ni ravno videti (smeh). Imamo čudovito pokrajino v zaledju Kopra, ki jo je krasno odkrivati s kolesom. Tukaj imamo še velike možnosti za razvoj turizma.

Človek ne sme izgubiti stika z naravo, predvsem pa mora naravo spoštovati kot svojo mater.

Slišali smo tudi, da imate radi domače živali ...

Pri nas doma je to kuža Bučko. Mačke nimamo, ker jih Bučko preganja, zato so problem miši (smeh). Ulovimo jih na mišlovke in jih odnesemo v naravo. Po navadi se miške vračajo, kar predstavlja večno igro med nami. Hvala bogu, jih ni veliko (smeh). Imel sem tudi čudovitega racmana Egona. Človek ne more verjeti, kako se lahko raca naveže na človeka. Lahko bi ga primerjal s psom. Na mojo veliko žalost mi ga je odnesla lisica in si privoščila obilno kosilo. Tako je pač v naravi.

V podjetju smo pred leti izdelali ptičjo krmilnico, ki smo jo patentirali. Upali smo na velik uspeh, vendar je ostalo samo domače zadovoljstvo ob krmljenju in občudovanju ptičev. Krmilnico sem postavil na okno v spalnico, tako da me namesto budilke zbudi ptičje petje. Krasna naravna budilka.

Verjamem, da vsakdo, ki obiše naše Istro, se vanjo takoj zaljubi. To je res najlepši kraj na svetu.

Ljudje pravijo, da ste velik ljubitelj Istre. Od kod izvira ta ljubezen?

Če sem prav iskren, res ne vem, od kod vsa ta ljubezen. To je preprosto v meni, v mojih genih. Istra je del mene, čutim jo v srcu. Mogoče to prihaja od njene oblike, ki ponazarja srce Evrope. Čutim jo kot del sebe. Verjamem, da se vsakdo, ki obiše naše Istro, vanjo takoj zaljubi. To je res najlepši kraj na svetu.

Kakšni so bili motivi, da ste vstopili v lokalno politiko?

V politiko sem vstopil na dan, ko je bila ustanovljena stranka Oljka, to je bilo leta 2006. Vstopil sem z željo, da izboljšamo naše življenjsko okolje, predvsem pa, da našim zanamcem pustimo Istro v takem sijaju, kot smo jo mi podedovali. Istra, tako slovenski kot njen hrvaški in italijanski del, je ena najlepših regij na svetu, kot sem že omenil, srce Evrope! Če bo ostala taka tudi v prihodnje, je odvisno samo od nas, ki tukaj živimo. Zato je zelo pomembno, kdo so politiki in kakšne odločitve sprejemajo. V Oljki se zavzemamo za Istro Euroregijo. Čas za to prihaja

in dobro je, da o tem razmišljamo. Ljudje se morajo lokalno povezovati in globalno razmišljati.

Pred leti ste postali predsednik Oljke. Kako ocenjujete doseganje delo?

Res je, izziv sem sprejel pred zadnjimi lokalnimi volitvami. Oljka je takrat bila na prelomnici, odločalo se je o tem, v katero smer razviti našo stranko. V zadnjih letih smo ustanovili lokalne odbore v občinah Ankaran in Piran, Oljka pa je danes edina regionalna stranka, prisotna v vseh občinah slovenske Istre. Smo tudi med redkimi strankami v Sloveniji, ki promoviramo regionalizacijo Slovenije. Temeljni cilj regionalizacije ni ustanovitev avtonomne regije, ampak kontrola nad pobiranjem davkov in razporejanjem denarja. Potrebam moramo zadostiti od spodaj navzgor in ne obratno. Ljubljana ne razume naši prioritet. Glej cestno povezavo s hrvaško Istro, glej

Ljubljana ne razume naših prioritet.

drugi tir, ki ga gradimo z 20-letno zamudo, in še bi lahko našteval. Pri denarju se vse prične in zgodba konča. Regije morajo imeti ključno besedo pri pisanju zakonodaje, ki mora biti v prvi vrsti napisana tako, da služi prebivalcem, jih spodbujala k ustvarjalnosti, podjetništvu in ohranjanju okolja in kulturne dediščine. V mojem mandatu smo postali člani Evropske svobodne zveze (European Free Alliance - EFA), edine politične stranke v Evropskem prostoru, ki združuje regionalne stranke.

Katere regije se povezujejo v evropski politični stranki EFA?

EFA je bila ustanovljena leta 1981 kot zveza progresivnih, avtonomističnih strank Evropske unije, ki zastopajo narode brez lastne države, regije in tradicionalne manjšine. Temelj njenega programa je pravica do samoodločbe, promovira pa človekove, državljanske in politične pravice, demokracijo, upravljanje na več ravneh, kulturno in jezikovno raznolikost, kot tudi regionalizem, avtonomijo in neodvisnost. V Evropskem parlamentu nastopa z Zelenimi. Trenutno šteje več kot 50 regionalnih strank, med njimi na primer Škotsko, Korziko, Katalonijo, Wales, Bavarsko, Benečijo, slovensko skupnost v Avstriji, Enotno listo v Italiji ter druge.

Vaš prvi mandat predsednika Oljke se zaključuje. Se boste potegovali za novega?

Na vse voljene funkcije gledam kot na priložnost, da nekaj naredimo za tiste, ki so nam zaupali mandat. Zato naj tisti, ki so me postavili na čelo stranke, ocenijo moje delo in delo izvršnega odbora. Če bodo ocenili, da sem s svojo ekipo vreden ponovnega zaupanja, bom z delom nadaljeval. Če pa se bodo odločili zaupati drugemu, bom z veseljem predal posle in novemu predsedniku pomagal pri začetnih korakih. Sicer menim, da bi moral biti vsak mandat omejen, ne glede na položaj. Idealna sta dva, največ trije mandati. To bi moralo veljati tudi za župana.

Govori se, da boste kandidirali za župana Mestne občine Koper?

Če gledamo čisto tehnično, bi bila moja kandidatura logično nadaljevanje političnega delovanja s stranko Oljka. Sem njen predsednik in odločitev o kandidaturi bi bila tako rekoč pričakovana. Svoje politično delovanje vidim v vodenju ekipe ljudi, ki so pripravljene postaviti pred svoje. Naloga je seveda izjemno zahtevna, zato je ključno, da okoli sebe zberemo ljudi, ki jih veže ljubezen do našega kraja in skrb za naše potomce.

Poskrbeti moramo za uravnotežen razvoj mesta, primestja in podeželja. Ustvariti moramo pogoje, da bo slehernemu občanu omogočen razvoj poslovnih in družbenih idej. Občina Koper, kot tudi vsa slovenska Istra in celotna Istra, imajo izjemen potencial za dvig življenjskega standarda. Samo »pot« do cilja je treba utreti, za kar pa je potreben širši konsenz vseh zainteresiranih. Živimo na izjemno mešanem območju, tako kulturnem, narodnostnem in verskem. Izkoristimo to kot našo prednost v doseganju skupnega cilja, to pa je evroregija Istra. Stranka Oljka si je namreč za svoj politični cilj postavila človeka in njegovo okolje pred kakršnokoli ideologijo.

Če se ozrem na politiko, lahko rečem da nanjo gledam nekoliko drugače, kot smo je vajeni v Sloveniji. Na žalost se čedalje pogosteje dogaja, da v slovensko politiko vstopajo ljudje, ki nimajo nobenih izkušenj ne v poslovnem in ne v političnem življenju. Menim, da bi morali vse politične funkcije, voljene in imenovane, zasedati ljudje, ki so v življenju kaj pokazali. Tako nenapisano pravilo je prisotno v skandinavskih državah. Tu mislim na funkcije premierja, ministra, poslanca v Državnem zboru, župana,

Sicer menim, da bi moral biti vsak mandat omejen, ne glede na položaj. Idealna sta dva, največ trije mandati. To bi moralo veljati tudi za župana.

Svoje politično delovanje vidim v vodenju ekipe ljudi, ki so pripravljene postaviti pred svoje.

Stranka Oljka si je namreč za svoj politični cilj postavila človeka in njegovo okolje pred kakršnokoli ideologijo.

podžupana, člana občinskega sveta in člana krajevne skupnosti. Prav zaradi takih pogledov so me ljudje začeli nagovarjati, naj vstopim v politiko, saj da je čas za spremembe. Že dolgo spremljam lokalno politično dogajanje, imam veliko idej, kako bi se lahko Mestna občina Koper razvijala drugače. Ljudje so me spodbudili in po posvetovanju z družino sem se odločil, da predlagam organom Oljke, da podprejo mojo kandidaturu za župana Kopra, saj verjamem, da s svojim znanjem in izkušnjami lahko vodim občino drugače in bolje, kot so jo doslej.

Do formalne oddaje kandidature volilni komisiji pa morejo svoje še povedati organi Oljke. Slednji bodo odločali tako o kandidatu za župana kot o kandidatih za občinske svetnike in člane svetov krajevnih skupnosti. Želel bi si, da imamo v stranki vsaj dva kandidata za župana, saj bi to odprlo konstruktivno razpravo o programu, ki bi ga kandidati predstavili. Najboljši program bi dejansko potrdil kandidata za župana. Več bo znano v naslednjih dneh, ko bodo organi odločali. Do takrat pa uradno še nisem kandidat za župana.

Bi še kaj dodali?

Verjamem, da je Oljka prihodnost slovenske Istre. Vsi tisti, ki bi se želeli pridružiti in skupaj z nami tvoriti regionalno politiko, naj nas pokličejo in se pridružijo. Verjamem, da s skupnimi močmi lahko naredimo pomembne premike, da nam bo lepo živeti v našem okolju, predvsem pa, da bomo zanamcem pustili lep kraj.

Izdajatelj: Oljka, Burlinova ulica 1, 6000 Koper
Odgovorni urednik: Patrik Peroša
Uredniški odbor: Patrik Peroša, Vida Gračnar, Borut Žerjal
Kontakt: info@oljka.org
Naklada: 16.000

Tisk: Izdajanje časopisov Jože Dolinšek s.p., Dole pri Litiji

Zrcalce, zrcalce
na steni povej,
kateri večji Istrijan
v deželi je tej?

